

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

Utfärdad den 5 december 2019

SFS 2019:1226

Publicerad
den 10 december 2019

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2010:751) om betaltjänster

*dels att 1 kap. 1 och 6 b §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas ett nytt kapitel, 9 kap., av följande lydelse.*

1 kap.

1 §² I denna lag finns bestämmelser om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

I denna lag finns också bestämmelser om betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, betalkonto och skyldighet för kreditinstitut att tillhandahålla kontanttjänster.

6 b §³ Denna lag, med undantag för bestämmelserna om uppgiftsskyldighet i 9 kap. 3 §, gäller inte en tjänst som endast möjliggör uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater, om den som tillhandahåller tjänsten

1. agerar för en eller flera kortutgivares räkning,
2. inte är part i ramavtalet med den kund som tar ut medel från ett betalkonto,
3. inte tillhandahåller sådana andra betaltjänster som anges i 2 §, och
4. informerar kunden om eventuella uttagsavgifter eller växelkurs i 4 kap. 3, 4, 7 och 8 §§ innan uttaget görs och när kontanterna lämnas ut.

9 kap. Skyldighet för kreditinstitut att tillhandahålla kontanttjänster

Platser för kontantuttag och dagskasseinsättningar

1 § Sådana kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut som till konsumenter tillhandahåller betalkonton med grundläggande funktioner, ska tillhandahålla tjänster som gör det möjligt att ta ut kontanter från dessa konton (platser för kontantuttag) i betryggande utsträckning i hela landet.

Sådana kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut som till företag tillhandahåller betalkonton, ska tillhandahålla tjänster som gör det möjligt att sätta in kontanter på dessa konton (platser för dagskasseinsättningar) i betryggande utsträckning i hela landet.

¹ Prop. 2019/20:23, bet. 2019/20:FiU29, rskr. 2019/20:77.

² Senaste lydelse 2018:175. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

³ Senaste lydelse 2018:175.

Första och andra styckena gäller endast institut och filialer som den 1 juli närmast föregående år hade mer än 70 miljarder kronor i inlåning från allmänheten.

Tillsyn

2 § Post- och telestyrelsen ska utöva tillsyn över att kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut uppfyller sina skyldigheter enligt 1 §.

Uppgiftsskyldighet

3 § Post- och telestyrelsen får besluta att förelägga företag som tillhandahåller platser för kontantuttag eller dagskasseinsättningar att lämna de uppgifter som behövs för att styrelsen ska kunna utöva tillsyn enligt 2 §.

Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

Överlämnande

4 § Om ett kreditinstitut eller en filial till ett utländskt kreditinstitut inte uppfyller sina skyldigheter enligt 1 §, ska Post- och telestyrelsen överlämna ärendet till Finansinspektionen.

Ingripande

5 § Om ett överlämnat ärende enligt 4 § gäller ett kreditinstitut, får Finansinspektionen förelägga institutet att vidta rättelse inom en viss tid. Om institutet inte följer föreläggandet, får inspektionen besluta att institutet ska betala en sanktionsavgift. Avgiften tillfaller staten.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om överträdelsen är ursäktlig.

Bestämmelser om ingripande mot filialer till utländska kreditinstitut finns i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Undantag

6 § Post- och telestyrelsen ska inte överlämna ett ärende enligt 4 § och Finansinspektionen ska inte ingripa enligt 5 §, om det med beaktande av samtliga platser för kontantuttag respektive dagskasseinsättningar

1. finns tillgång till sådana platser i betryggande utsträckning i hela landet, eller

2. endast är ett ringa antal personer som inte har sådan tillgång som avses i 1.

Beräkning av sanktionsavgiften

7 § Sanktionsavgiften ska beräknas till produkten av

1. det antal personer, avrundat nedåt till närmaste tusental, som inte har tillgång till platser för kontantuttag respektive dagskasseinsättningar i betryggande utsträckning i hela landet (avvikelsen),

2. institutets inlåning från allmänheten i förhållande till den genomsnittliga inlåningen från allmänheten den 1 juli närmast föregående år för samtliga kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut som omfattas av 1 § första och andra styckena, och

3. 5 000 kronor.

8 § Sanktionsavgiften ska fastställas till det belopp som beräknats enligt 7 § och får inte överstiga det högsta av

1. tio procent av kreditinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,
2. två gånger den vinst som institutet gjort till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
3. ett belopp som i svenska kronor motsvarar fem miljoner euro.

Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas. Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller skyldigheterna enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

9 § Om ett kreditinstitut varken uppfyller sina skyldigheter enligt 1 § första stycket eller 1 § andra stycket, ska en sanktionsavgift beslutas för varje överträdelse.

10 § Bestämmelser om verkställighet av beslut om sanktionsavgift finns i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Överklagande

11 § Post- och telestyrelsens beslut om föreläggande enligt 3 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut av Post- och telestyrelsen enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

12 § Bestämmelser om överklagande av Finansinspektionens beslut enligt detta kapitel finns i 17 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Bemyndigande

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, för tillämpningen av 1 §, meddela föreskrifter om det högsta antal personer som får ha ett visst längsta vägavstånd i kilometer mellan folkbokföringsadressen och den närmaste platsen för kontantuttag respektive dagskasseinsättning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur avvikelser enligt 7 § 1 ska fastställas.

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter ett företag ska lämna enligt 3 § första stycket och till vilken myndighet uppgifterna ska lämnas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020 i fråga om 1 kap. 6 b § och 9 kap. 2, 3, 11 och 14 §§ och i övrigt den 1 januari 2021.

På regeringens vägnar

PER BOLUND

Erik Eldhagen
(Finansdepartementet)